

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 18-04-2018
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPSIST
Sagsnr.: 1802009
Dok. nr.: 567471

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 28. februar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 617 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 617:

”Ministeren bedes redegøre for, hvornår en overskridelse af ventetiden på de lovpligtige brystkræftscreeninger kan legitimeres med ”manglende ressourcer”?

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at der spørges til, om en skade, der kan henføres til en forsinkelse af en screeningsundersøgelse for brystkræft, er en patientskade omfattet af klage- og erstatningsloven, i de tilfælde, hvor forsinkelsen skyldes ressourcebegrænsninger.

Efter klage- og erstatningslovens § 21, stk. 1, jf. § 20, stk. 1, nr. 1, ydes erstatning, hvis det må antages, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling el. lign., hvorved skaden ville være undgået. I forhold til kriteriet ”under de givne forhold” skal der efter bestemmelsernes forarbejder tages hensyn til den konkrete undersøgelses- og behandlingssituation, herunder de ydre faciliteter, der stod til rådighed.

Denne ’ressourceregel’ fører til, at der ikke er tale om en erstatningsberettigende patientskade efter klage- og erstatningsloven, hvis skaden må henføres til, at der på grund af ressourcebegrænsninger er sket en forsinkelse i indkaldelsen til den forebyggende screeningsundersøgelse for kræft.

Patienterstatningen og Ankenævnet for Patienterstatningen anvender i deres afgørelser en højesteretsdom U.2008.2813.H, hvor retten slog fast, at politisk-økonomiske prioriteringer ikke kan pålægge regionerne erstatningspligt, da klage- og erstatningslovens § 20 ikke baseres på den ”optimale standard” for sundhedsvæsenets kvalitet, men på den faktiske standard med de begrænsninger, det indebærer.

Denne retstilstand er senest bekræftet ved Østre landsretsdom af 15. januar 2018, som er indbragt for Højesteret.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Signe Struberga